

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De morte Meineri sacerdotis de Claustro, cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

*Pf. 115.
Psal. 33.*

precor vt exempla subjungas. CÆSARIVS: Faciam quod hortaris, & hoc secundum ordinem prædictum. Quàm pretiosa sit in conspectu Domini mors Sactorum eius, & mors peccatorum pessima, subjecta declarabunt exempla.

CAPVT II.

*Mors bona illo-
rum qui
bene vi-
uerunt.*

EO tempore, quo beatissimus Dauid monachus Claustrensis ab hac luce migravit, facta est in eadem domo, quæ alio nomine Hemmenrode vocatur, mortalitas magna, Domino eligente sibi eos quos vita comendabat sanctior, ad similitudinem columbæ, quæ melioribus grans pascitur. Erat ibi sacerdos quidam nomine Meinerus, quandoque ecclesiæ sancti Simeonis in Treueri Canonicus, & salutari admonitione sancti Bernardi Abbatis ad ordinem conuersus, amplius quàm 30. annos in ordine fecerat, & per plurimos labores ad sublime sanctitatis culmen peruenerat. Cumque in eadem domo ob suam probitatem ad diuersa electus fuisset officia, Prioratus scilicet, cellerariæ, grangiariæ, magisterij nouitiorum, gradatim tamen omnibus irreprehensibiliter ministratis, grauius infirmatus, mortem adesse dolor vehemens indicauit: cuius dolores Abbas considerans, in domum secretiorẽ eum poni fecit, quatuor ad ministerium eius deputatis. Ille verò, licet gauderet de solitudine, tristabatur tamen de exhibito honore, dicens Abbati; Fratres isti vigilando atq; laborando sunt lassii, neque mihi sunt necessarij, grata est mihi solitudo, neque minùs solus ero, cum solus ero: non enim solus est, cui præsul & custos Dominus adest: si careo hominum obsequio, credo quòd non deerit præsidium de cœlo. Abbate recedente & ad sermones eius minùs attendente, ipse fratres abire compulit, lucernamque extinguere. Media nocte, Priore iubente, in eandem domum ad dicendas horas minuti conueniunt, & ignis accensus est, quia hyems erat. Dictis matutinis, visitauit eum Prior, fratribus lectum eius circumstantibus, quibus ait: Tota nocte solemnisabam, si centum linguas haberem, internæ iocunditatis gaudium explicare non pos-

possem: vidi deificum lumen, audiui cœlestem harmoniam, interfui choris psallentiū in cœlo. Ach quā ordinatē, quā distinctē, quā reuerenter psallebat: voces quidem erant multæ & diuersæ, sed quēadmodum in cytharia varietas chordarum yniformem reddit concentum, ita concors illa diuersitas in vnā conueniebat melodiam, supra humanum sensum delectabilem: grauibus succinentibus, puellares voces ascescebant, facientes diapason; cuius organi suauitatem humana infirmitas æstimare non potest. Admiranti mihi super his, astitit quidam in habitu venerabili, dicens: Quid miraris? hæc est laus verbi Dei. Et cum hæc dixisset, psallentibus adjunctus est, & tota virtute psallebat. Interea gratum occurrit spectaculum. Videbam scalam speciosam super me directam, iter è terris in cœlum præbentem; vnus ex nostris subito de medio factus hanc egressus superna regna pecebat, lætabundus & laudans, angelorum vallatus copiis, nullumque passus omnino discrimen, cœlo receptus est. Veruntamen frater ille non est mihi designatus ex nomine. Quidam autem calumniabatur fratres nostros, duo obijciēs, scilicet quod defunctis fratribus debitam pensionem negligenter soluerent, & veteres tunicas, cum nouas reciperent, nō statim redderent. In altero me reprehensibilem doleo, propter urgentes enim causas, missas nondum persolui quas debeo, sed quā plura psalteria dixi. Deo enim gratias ago, labia mea nunquam otiosa fuerunt à laude Dei. Hæc profecutus est, & consequenter ab hac luce subtractus, fidem fecit dictis. Aiunt de eo, quod in exterioribus agens, sæpe per diem duo psalteria dicere solitus esset. Perspicuum est, quod frater ille, qui subito de medio factus, cum honore cœlesti deduci visus est, ipsum Meinerum satis eleganter expressit; euidenti declarans indicio, quod velocius morte subueniente, sine omni discrimine, transiturus esset de prefuris ad gloriā, de morte ad vitā, de mundo ad Christum, cui est honor & imperium in sæcula sæculorum, Amen.